

U. 27. 13. 4. St

ու տրիկին Բոոէ և Իտալիոյ գեապանատան
չինուորական կցորդ Պ. Սենեբրոլիէ :

ԱՇՏՈՆԱԿԱՆ. — ՎԵՀ. ՍՈՒԼ

ու տրկին Բոռէ և Իտալիոյ գետապանատան
ղինուորական կցորդ Պ. Սենեբրոլիէ :

3-6

ՄԻԱՅԵԱԼ

20 21 22

վերջին հասնելու մը կ'ուզեցր սրտին խորին։

Կիւմիսի ալ տեղեւոր անհամար-
ելիքեմար մընայցըր կը խառնաէր եւ
նստընի ալ դռսինը կը դուրէր։

Ասորճանակները լցունէր ետեւ, կոմ-
սին առկունք վիպան, Գ. Խտմոն տը
մուրով, ոտըը ծառի եր բունին, քովը
ջրաւ եւ անկէց ճափայ ենելով յիսուն
կար համբուն, Հին կանգ առաւ եւ
կայնէց կիւմիսին, որ գնաց կեցաւ
ցոյց տրուած տեղը։

Նոյն միջոցին, Անտրէ ալ, իւր վը-
կաններուն նշան տալուն վրայ գնաց
իւր տեղը կանգնեցաւ։

Իսկոյն երկու ոտսները դիտեցցան։
Այն ատեն, չորս վայրերը միասնա-
լով գացին նշանակուած գծին ետեւը
քիչ հեռու կեցան, երկու ոտսներէն
դրեկէ հաւասար հեռու։

—Գարունք, բաւ անոնց Խտմոն
Տըփուրին, եթէ երկու ոտսներուն
բունած գիւրեմի վրայ դիտողութիւն յը-
նուիք, նշանը տրուէ առաջ պէտքը
է յայտնէր։

—Չուրնք, պատեալաբարց Անտ-
րէի առաջի վիպան Արեւ չի կայ, եր-
կու դիւրբերն ալ հաւասարապէս լաւ
են։

Գ. տը մուրով գլուխը բացաւ եւ
փեղեղով վեր բարձրաց ընելով,
—Օհ, քաղեց՛ք, գոչեց, ։

Գանիւր մը վարկեանէն ի վեր, Ապէս-
տոսին անտառն մէջ կը պարտեղը
սրտատանջ, ականը դնելով եւ աչքը
սովնէ կողմ պտտացնելով ծառերուն
մէջէն։

Յանկարծ հրաշքին պայթում մը
լսեց,

Սարսափահար աղաղակ մ'արձա-
կեց, եւ ապալու, խնայեց, վազել սկը-
սաւ ցատկերով մացառներուն վրայէն։

Խտմոն տը մուրովի արտասանած
բաղեցեցը բառին վրայ՝ կիւմիսի ալ եւ
Անտրէ սկսան ծանրաբալ յառաջ եր-
թալ իւրաբու գէւն։

Վկայներն, անշարժ եւ ուշադիր, ա-
նոնց զ'նայէին յուզուած, արտա-
տրով, վառն զի կ'ըկային որ արին
պիտի վազեր եւ թնդեւ երկու ոտն
մըտնէ մէկուն մեռնելը պիտի տես-
նէին։

Երկու մեռնատրտիկներն յառաջա-
նայել, յաջիւ քսան քալլ մնաց մէջ-
տեղերին։

Կիւմիսի կանգ առաւ, ասորճա-
նայէ, իրաւէ հակառէ, արեւն ծնաւ

ՅՈՒՐԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ ԲԱՆԿԱՆԵՐԻ ԶԵՆՈՒՄԸ											
ԱՌՔԱՆԻ ԶԵՆՈՒՄԸ ԵՐԱՆԵՐԻ											
ԸՆԴՈՒՄ ԶԵՆՈՒՄ, Ե ՊԵՆՈՒՄ ԵՐԱՆԵՐԻ											
Անուանք	Քսոս	Անուանք	Քսոս	Անուանք	Քսոս	Անուանք	Քսոս	Անուանք	Քսոս	Անուանք	Քսոս
Արաւոյ	1089	Գոն	1497	Կոգ	1011	Մարտ	724	Բաղարի	133	Վերորիս	10500
Ալեք	3607	Գոնի	2906	Դրանի	1695	Մարտի	2273	Առնի	1113	Առնի	10500
Անէլի	1541	Դրոս	385	Զոր	775	Մարտի	3709	Դրոսի	1735	Առնի	10500
Արտաշ	2877	Զոր	4811	Զորաւոր	1581	Մարտի	3557	Առնի	1193	Առնի	9000
Աստու	1822	Տարի	937	Զորաւոր	3720	Մարտ	1087	Առնի	1206	Առնի	9000
Պորտի	1264	Տարի	2383	Զորաւոր	8600	Մարտի	1715	Առնի	1328	Առնի	8000
Պար	1076	Տարի	1713	Զորաւոր	596	Մարտի	2439	Առնի	1546	Առնի	8000
Պարի	841	Տարի	504	Զորաւոր	2384	Մարտ	1083	Առնի	3827	Առնի	8000
Պարի	4431	Տարի	2484	Զորաւոր	5540	Մարտ	4100	Առնի	1470	Առնի	8000
Պարի	1671	Տարի	1529	Զորաւոր	10950	Մարտի	4093	Առնի	487	Առնի	8000
Պարի	1337	Տարի	1481	Զորաւոր	1063	Մարտի	1635	Առնի	245	Առնի	8000
Պարի	1244	Տարի	954	Զորաւոր	3079	Մարտի	1637	Առնի	1914	Առնի	8000
Պարի	1094	Տարի	1833	Զորաւոր	3079	Մարտի	510	Առնի	1293	Առնի	8000
Պարի	2729	Տարի	849	Զորաւոր	1703	Մարտի	2249	Առնի	2394	Առնի	8000
Պարի	1834	Տարի	4532	Զորաւոր	2972	Մարտի	1683	Առնի	1850	Առնի	8000
Պարի	2697	Տարի	3060	Զորաւոր	1643	Մարտ	4613	Առնի	1206	Առնի	8000
Պարի	4233	Տարի	1248	Զորաւոր	3191	Մարտ	1758	Առնի		Առնի	8000

ուսման արձակուցեցաւ։
Գնտարեցի սուրբով անցաւ Անտրէի
ականջին բովէն, որուն վրայ արեան
կաթիլ մ'երեցաւ։
Տեսնելով որ իմ հակառակորդը
կանգուն չմնացած կը յառաջանար,
կիւսիթովի գէշերը կապարի գոյն առ-
նաւ, սխրեք դարձրեալ բազալիտէ,
եւ արեւը սառեցաւ երակներուն մէջ։
Վայրենիք, սարսափահար, Անտրէի
կը նայէին, որ կը առաջանար միշտ։
Տասն բայլ մնալով կեցաւ, կիւս-
թով հասկըցաւ որ գործը լնջած էր։
Սահն առնին էր։ Չտեսնելու համար
գոցեց աչքերը։
Անտրէ, արարձանակը ձեռքին մէջ
ամբարպէս բռնած, վստահ աչքով
կիւսիթովի արտին ուղղած էր։
Սակայն չէր պարպեր, կը վարա-
նէր։ Ինչ պատճառով։
Տը Բրեյս մարդկունքին միտքն ե-
կեր էր, որուն վրայ յաճախ լսեք էր
թէ աղնի եւ սուրբ կին մ'էր։ Էտմոն
միտքն եկեր էր, այս ծաղկաբոյ, ան-
մեղ, գերեցիկ աղջիկը, իւր լաւագոյն
բարեկամին, Ալպէն Անտրէի՜ն՝ սիրե-
կուն Դոթաղը քնտանիքի մը հաւա-
չանքը կը կարծէր լսել, մայր մը, որոյ

ինկած կողիզողգին հեծովեմամբ կու-
լային։
Ահա այս պատճառաւ էր որ կը
վարանէր հնադէրը պարպելու։
— Պարոն կոմս, լաւաւ Անտրէ լուրջ
եւ ծանր ձայնով մը, եթէ րոպէ ձեր
բարեկամներուն, որ հոս կեցած մեկը
էր նային, թէ կը ցաւէր ձեր լոսած
խօսքերուն վրայ, ձեզ չեմ պաշտենք ու
կիւսիթով լուռ կեցաւ, Թերես չէր
լոսած Անտրէի խօսքը։
Երկու փայլակ ցայտեցին Անտ-
րէի աչիւրէն։
Նոյն վայրկեանին, տիրող լուսութեան
մէջ ձայն մը լսուեցաւ որ կը գուչէր
Անտրէի։
— Կեցիցի, դժբաղդ պատահել, կե-
ցիցի, զեղալորդ պիտի պատահես։
Ալպէն Անտրէն, գլուխը բաց, մա-
ղերք ցցուած, երեսն ելաւ ծառերուն
մէջէն։
Առարձանակը սահեցաւ Անտրէի
ձեռքին մէջէն եւ սոցին առջին ինկաւ։
Նկարիչն անոր ճիւղն ինկալով զըր-
կեց թեւերուն մէջ։ Ուրախութենէն կը
խղզուէր. տղու մը պէս կուլար։
Կոմսը կը կենար նոյն ստորը, ան-
չարժ, սասանած աչիւրը չլմարձ։

Ալպէն անոնց դատնայով,
— Պարոն կոմս, լաւաւ եւ Ալպէն
Անտրէն կը կուրին։ Նկարիչ պատ-
կերանք մ'եմ, խամէն բանէ առաջ
Անտրէի բարեկամ։ Դու չեմ գիտեր
այս պարանկարը գէշեղ իրարու դէմ
հանող պատճառը, կրնաք իմացնել
ինձի։
Էտմոն տը Թուրմի յանձն առաւ
պատասխանել, եւ աղետաբար կատա-
րեց՝ առանց իւր բարեկամն արդարա-
ցնելուն, առանց իսկ թեթեւեղներու
անոր յանձնարք։
Այն ժամանակ Ալպէն կիւսթով
ժամն երթալով, յուզեալ ձայնով մ'ը-
սաւ։
— Պարոն ար Բրեյս կոմս, եթէ
դուք լաւ խորհած ըլլալիք, եթէ գոր-
ծը մօտէն վնասած ըլլալիք, տարաբոյ
չունի՞ր որ չէիք ընել այնպիսի դատա-
լութիւն մը, որ նողկալի զբարաբա-
լութիւն մ'է։ Անտրէ տկին Տէշարմի-
քեռորդին է. եւ դուք պարտիք նե-
րուս ինքեղի Անտրէն, որ միանգա-
մայն ձեր հորը գաւազն է։

(Շարունակելի)